

Szerkesztőségi iroda:
Csik-Szereda
Györgyjakab Márton
Könyvkerekedése
horá
a lap szellemi részét illető
közlemények,
előfizetési pénzek és hír-
dészek küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDSÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETI LAP.
MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt.
(Külföldre) 5 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Hirdetési díjak
a legolcsóbban számítanak.
Bélyegdíjért külön minden
beiktatásnál 90 kr.
Nyitlertéri cikkek
soranként 10 kr-ért közöl-
tetnek.

Felelős szerkesztő: Dr. Bocskor Béla.
FŐMUNKATÁRSÁK: Hochschild Lajos Gyergyóban.

Kiadó tulajdonos: Györgyjakab Márton.
Embery Árpád Udvarhelymegyében.

Meglazult a társulási szellem.

Csik-Szereda, 1891. január 12.

A városunk intelligenciáját képező elemekben nagyon meglazult a társasélet szelleme és az összetartózkodás érzete.

Ezt tapasztaltuk az „olvasókör“ tegnap tartott közgyűlése előtt néhány nappal sokkal nagyobb mértékben, mint egy vagy másfél év előtt is.

Alig pár évvel ezelőtt is, de különösen az azelőtti időkben nem lehetett Szeredában a társaséletnek egyetlen mozzanata sem, melyben mindenki résztvenni nem akart volna. — És ma már arra a meggyőződésre kelle jutnunk, hogy egy olvasókör existenciája is majnem kérdéssé vált.

A csikszeredai „olvasó-kör“ alapszabályai értelmében ugyanis az egyszer aláírt tagsági kötelezettség csupán egy évre szól, csupán egy évre kötelező s így évről-évre lesznek a tagok összegyűjtendők. Ez összegyűjtés természetesen aláírás által eszközöltetik.

Megtörtént ez idén az, hogy még január első hetének utolsó napján is alig 25–30 személynek aláírását láthattuk a kör helyiségében kitett és a tagok gyűjtésére rendelt aláírási íven.

Ez az állapot nem a társulási szellem meglazulását jelenti-e?

Éppen ezt, és pedig — sajnos — igen nagymértékben, mert városunkban aránylag igen nagy az intelligens emberek száma. — Van törvényszékünk, járásbíróságunk, kir. ügyészségünk, megyei tisztviselői karunk, ügyvédek, államépítészeti hivatalunk, kir. erőlőhivatal- és adóhivatalunk, gazdasági intézeti tanári kar, városi tisztviselői kar stb. stb. mind olyan elemek, kik a hivatalukkal járó kötelesség teljesítése közben beállott mindennapi fáradság után arra vannak utalva, hogy kedélyüket társasokban naponként felfrissítsék, s ezt legkönnyebben a kaszinóban, a kaszinó által nyújtott különböző szórakozásban találhatnák fel. — Ennek dacára valóságosan toborzani kellett a kaszinótagságra való aláírásra az imént elősorolt hivatalok néhány tagját, hogy össze lehessen hozni legalább annyi tagot, mennyitől begyűlhet a kaszinó fenntartásához nélkülözhetlen összeg s ez a toborzás is oly nehezen ment, hogy már az „olvasókör“ felosztásáról kellett gondolkoznunk.

Hát bizony ez az állapot nem igen kedvező színben tünteti fel az intelligenciát alkotó elemeknek összetartózkodási érzetét.

Sokan ezzel szemben felvethetik azt, hogy a kör helyiségei nem eléggé alkalmasak, s hogy több lényeges hiánya van az „olvasó-kör“ jelenlegi helyiségének és ezért akarnak visszavonulni. — Hát mi erre meg-

valljuk, hogy sok igazuk van azoknak, kik így gondolkoznak, de viszont főlemlítjük velük szemben, hogy ha igazuk van, még akkor sem szabad visszavonulniok, hanem e helyett gondolkozni kell a módzatokon, melyeknek útján lehet e bajokon segíteni, a lényeges hiányokat kipótolni, — sőt — ha szükség — áldozatokat is kell hoznunk. Így például az eddigi csekély 5 frt tagsági díjat emeljük fel, vagy rendezzünk gyűjtést magunk között, de ne engedjük részvéltenségünknek a kaszinót áldozatul esni, hiszen a világ is elítélne bennünket, ha egy, a miénkhez hasonló nagy intelligenciával rendelkező város még egy kaszinót sem tartana fenn, — a világ joggal mondhatná szemünkbe: meglazult, nagyon meglazult benetek az összetartózkodás érzete — és a társaséletet fenntartó társulási szellem.

Politikai mozgalmak.

A delegációk ülései. A magyar kormány kívánságára már április hóban össze fognak ülni.

A magyar fegyvergyár ügye. A magyar ipar- és kereskedelmi társulat, mint az új fegyvergyár részvénytársulat kezdeményezője és a honvédelmi miniszter közt 65.000 Manlicher-fegyver megrendelése iránt folyamatban levő tárgyalások január 8-án kedvező eredménnyel bevégeződtek. Tehát van remény, hogy a fegyvergyár ismét feltámad.

A „CSIKI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

Hunyadi Mátyás emléke.

Eltem volna Mátyás idejében,
A hollós királynak oldalán:
Nagy mult álmain ringatva népem
Lelkesülne most lantom dalán.

Kibetűznék régi pergamenről
Hü tudósok büszke énekem' —
S mint, ha mélység fölvert szava zendül,
Szállna szét a hang a völgyeken.

És visszhangra kelténé a bérczet
És a kunyhót és a palotát;
S a mit Mátyás koszorúsa érzett,
Milliók szíven harsogna át.

A mesés kor fénye fellobogna
S mig emelné lelkét dal, zene:
Hős Mátyás alakján andalogna
Nemzetemnek csillogó szeme.

Nem szunnyadna kapcsos Korvinákban
Eltemetve a csodás idő, —
Szent babérfa lenne, mely csodálton
Századokról-századokra nő

De hiába! Álom ez, csak álom!
Mert ma élek, késő unoka.
A visszhangot mindhiába várom:
Sirhatok, — siket kor dalnoka.

Sirhatok, — jeleknek elmúlásán,
Bolyogva, néma éjben, egyedül;
Nemzedékem csügg öznése lánán,
Ős dicsőségért ma nem hevül.

Mátyás éve nyomtalan' lepergett,
Fényes ábránd kora sirba hullt . . .

Egy-két álmodó poeta lelket
Híletett rajongóvá a mult.

Szünke könyvmoly s árva költő gondolt
És sohajtott egyet róla tán;
De az ország néma és rideg volt,
Mint sötét éj villámtűz után.

A kialvó fálya legutolsó
Szikrafénye már az én dalom
Sorsom: a búsan feledve onló
Szent romokkal összeomlanom.

Rudnyánszky Gyula.

Műkedvelők előadása.

Csik-Szereda, 1891. január 11.

Városunk „műkedvelő társulat“-a dicsérendő buzgósággal különböző jótékonycélokra ha nem is gyakrabban, de legalább is minden negyedévben egyszer előadást szokott rendezni, minden erejét, tehetségét felhasználva arra, hogy a jótékony nemes cselekedetnek gyakorlása mellett közönségünknek kellemes szórakozást nyújtson.

Ezek közül való volt a tegnapi, tánczczal egybekötött „45-ik“ előadása, — mely alkalommal nem ugyan egészen telt ház, de szépszámú néző közönség előtt színre került Csiky Gergely „Buborékok“ című 3 felvonásos vígjátéka.

Általánosan elfogadott elv, hogy a kritikai tollat nem szabad túlságosan „megnyomni“ akkor, ha műkedvelők játékát kell bírálata alá vonni. Ez az elv talán egy kisértékben befolyást gyakorolhat arra, ha az előadásról azt írom, hogy „igen jól sikerült“, de már akkor, ha azt állítom, hogy műkedvelőink a „Buborékok“-at „jó! a d t á k elő“, — bizonyosak lehetnek olvasóim arról, hogy a műkedvelők privilégiumát képező fenébb jelzett elv nem vezette tollamat, sőt az éles kritikus egész ridegen, minden részrehajlás nélkül adja képét annak a benyomásnak, melyet az előadás reá gyakorolt.

Tehát tudják meg kedves olvasóim és önök is buzgó műkedvelők, hogy a tegnapi előadás nem

„igen jól sikerült“, hanem a „Buborékok“-at műkedvelőink „jó! a d t á k“ elő!

Ez az általános benyomás képe. Akarják látni szép műkedvelő hölgyeim és tisztelt műkedvelő uraim azt a képet is, hogy miként volt a „rettenetes“ kritikus önnel egyenként megelégedve?

Igen. — Tehát ime!

On Solmay ur (Sprencz György, ki a hirtelen betegge lett Hazay Lászlót helyettesítette,) már régen elismert tehetség a műkedvelés terén, s így senki sem csodálkozott azon, hogy rövid 2 napi szereptanulás után is teljes praecizitással oldotta meg szerepét; — kedves neje Szidonia (Lakatos Mihályné öngé) az est sikerét önbő hasonló ügyességgel es jól átgondolt alakítással magában már biztosította, de el is vártuk tőle, hogy tegnap se maradjon játéka a már tőle megszokottak mögött.

Leányai közül Szerafin (Bíblis Ákosné öngé) mint szintén gyakorlott műkedvelő a rossz nevelés következtében meggondolatlan menyecskének, ki ezáltal akaratlanul is férjének igen nagy kellemetlenséget okozott, hü képét adta annyira, hogyha lett volna a közönség között hozzá hasonló kiadása hölgyecske, bizonyára megtanulta volna Szerafin esetéből, hogy mennyire csunya és veszélyes a meggondolatlanlás és a fényes toilettek szertelen kedvelése; — Gizella (Szász Ilonka k. a.) és Aranka (Gál Margit k. a.) leányai pedig azt a gondolatot keltették fel játékukkal bennem, hogy a színpadon is olyan aranyos kisteremtések, mint a minőknek őket az életben ismerjük s meggyőzték arról, hogy a kezdő műkedvelőknek is megadatott már első színpadi megjelenésükkel is megnyerni egy közönséget.

Solmay ur! Miután legelőször Önhöz kezdetem szólni, leányai után fiairól, sőt hogy a család minden tagja együtt legyen, vejről is Önhöz szólva emlékezem meg. (Reméllem Marosán Demeter ur nem veszi rosznéven, hogy én a Solmay-családhoz „távolí rosznéven“-át el nem ismerem, nem számítom az Ön családjához.) Tehát Önnek fiai: Béla (Kozma István) és Róbert (Sprencz Arthur) tökéletesen beigazolták, hogy az „imádott“ Solmay-családnak tagjai, érvén ez alatt azt, hogy

Küzdelem a gyergyószentmiklósi főbírószágért.

Sok községen a községi tisztújítás közeledtével a nemes tanácsnak ugyancsak fő a feje, hogy nyerhessenek meg olyant, kit a bírói székhelyre illessenek. Gyergyó-Szent-Miklóson másképp áll a dolog. Itt az ad okot a fejtörésre, hogy szorítsák le a pályatérrel a jelentkezőt. Gyergyó-Szent-Miklós, mint a megyének egyik legjelentékenyebb községe tekintélyt, befolyást, tiszteletet kölcsönöz a főbírói állásnak, azért büszkeséggel és örömmel viselne ezt sok ember, annál inkább, mert a velejáru fizetés sem megvetendő.

Csak hogy nem könnyű dolog mindazon igényeknek megfelelni, melyek a főbíróssággal nálunk össze vannak kötve. Vegyünk csak néhányat a sok közül: bírnia kell a többségnek a bizalmát s feleljen meg a intelligencia óhajának fogadtasok, ünnepélyek, gyűlések stb. alkalmával képviselje a községet méltóan. A gyergyószentmiklósi főbírónak biz még főherceget is kellett fogadnia, miniszterek, tábornokok s más kisebb s nagyobb méltóságok fogadására minden percben készen kell állania, s minden ilyen látogatóra az első behatást a főbíró eszközli. Ezért van az, hogy a község életét intézendő egyének nagyon óvatosak a bíróválasztásnál, ezen óvatosságon pedig senki rossz néven nem veheti tőlük.

A legtöbb tisztújításhoz a bírói állásra két nagy párt állott egymással szemben s bizonyosan ennek tulajdonítandó, hogy a két párt jelföltjén kívül más nem aspirált a főbíróiságra.

Az egyik pályázó Simon Balázs volt, ki már 20 éve szolgálja mint előjárósági tag a községet, kívül az intelligencia s a székelység java része meg volt teljesen elégedve, még a mostani ellenpártja sem veheti szemére, hogy nem felelt meg állásának becsületén, a községhez méltóan s ennek anyagi és szellemi érdekeit nem hordozta volna mindig szívében.

A másik pályázó Márton Lajos volt, kit szintén nagy párt támogatott. Párthívei úgy gondolkodtak, hogy ügyes fiatal székely gazda, jó bánásmódja van s községi pénztáros is volt s mint ilyen kifogástalanul működött, miért ne lehetne hát ő is főbíró?

A főszolgabíró ur azonban a választás napján kijelentette, hogy a két pályázó közül jelölhet önek Simon Balázst tartja s az 1886. XXII. t. cz. 77. §-ában adott jogánál fogva őt jelöli, s mivel így

egy jelölt levén, a szavazásnak értelme nincs s így Simon Balázst főbírónak jelenti ki.

Biztos értesülés alapján írhatjuk, hogy a főszolgabíró urat ezen eljárásában meggyőződése és a község érdeke vezette, meggyőződését, a község érdekét követni pedig kötelességének tartotta. Határozottan állítja, hogy sok oka volt arra, hogy az ellenjelöltet mellőzze s eljárásáért mindenütt elvállalja a felelősséget.

A főszolgabíró ur határozott meggyőződését és eljárását illetékesen a megyei törvényhatóság bírálhatja meg; itt mi csak tájékoztatásul magát az ügy jelenlegi stádiumát írhatjuk le híven. Vitára sem pro, sem contra alkalmat nem akarunk nyújtani.

Az ellenpárt a főbírói választást törvényellenesnek találta s felfolyamodást nyújtott be a megyei törvényhatósági bizottsághoz. Felfolyamodását a következőkkel támogatja:

1. Az 1886. XXII. t. cz. 68. §-sa szerint a nagyközségekben a bíró a választóközönség választja.

2. Továbbá a 77. §. szerint a bírói állásra a választás elnöke legalább 3 egyént köteles kijelölni, ha ennyi kijelölhető egyén jelentkezik.

3. Kérdéses választásra az eddigi bíró Simon Balázs s Márton Lajos volt pénztárnok jelentkezett tekintve, hogy mindkét egyén többévig volt tisztviselő s a 75. §-ban irt kifogások egyike sem emelhető ellenük, ez okból az idézett törvény határozott rendelkezése szerint köteles lett volna az elnök főszolgabíró ur mindkét jelentkezőt jelölni s elrendelni a szavazást.

4. De nem ez történt, hanem alkotmányos jogunk megvonásával, az elnök főszolgabíró ur a jelölés bevezetésével maga elé bocsátván több száz főre menő megjelent választókat, a jelölés eredményét szóról-szóra ezen szavakkal tudatta: „törvényadta jogomnál fogva a községi bírói állásra egyedül Simon Balázst nevezem ki.“

5. Mi nem ismerjük el s ennél fogva nem is respektálhatjuk a főszolgabíró ur ama jogát, hogy a községi bíró kinevezhesse s nem nézhetjük nyugodtan, hogy szentesített törvényeink által nyert alkotmányos jogainkból így rövid úton megfosztassunk s ezért ezen ügy szigorú és gyors kivizsgálását mindenek felett kérjük.

6. Való, hogy a kijelölő választmány határozatait megokolni nem tartozik, de ez csak azon esetben állhat, ha oly számos a jelentkező, hogy a törvény által előirt 3 egyén kijelölhető; de nem adja a főszolgabíró urnak azon jogot, hogy

önkéntülég ő maga nevezhesse ki bírókat akkor, midőn a másik jelentkező egyén semmiféle kifogás alá nem eshetik, mert nem volna ezen, már a múlt választásnál is gyakorolt ténye egyéb mint a szentesített törvény intencióinak kijátszása s alkotmányos jogainknak lábbal tiprása.

Miután nem viselhetjük hideg vérrrel, hogy ezen erőszak gyakorlattá fejlődjék a legmélyebb tisztelettel kérjük: méltóztassék a választást megsemmisíteni s a 72. §-ban irt külön kirendelendő helyettes elnöklete alatt új választást elrendelni.

A kérelmet 486-on irták alá. Kifogás alá csak annyiban eshetik, hogy egész oldalt is ugyanazon kéz írta be nevekkel.

Ezt ellensúlyozandó, Simon Balázs érdekében is megindítottak a községben egy aláírási ívet; az aláírás még nincs befejezve s csak annyit mondhatunk, hogy eddig az egész intelligencia s a székelyek főbbjei aláírták. Mind olyan nevek tehát melyek nagy súlyjal esnek a mérlegbe. Az aláírási ív a következő okokból áll:

Értesünkre esvén, hogy az 1890. december hó 18-án Gyergyó-Szent-Miklóson megejtett községi bíróválasztás — azon okból, mert ez állásra Simon Balázs lett egyedül jelölve — felfolyamodással megtámadtatott, ezen felfolyamodáshoz házról-házra járva, gyűjtik az aláírásokat; nehogy így a kioroszakolt névaláírások a Tek. Törvényhatósági bizottságot tévedésbe vezetvén, a jelölésnél való eljárást s a választást kioroszakoltnak s a községi lakosság akaratával s község érdekével meg nem egyezőnek tekintse: sietünk ezen tiszteletteljes előterjesztésünkben kijelenteni, hogy Gyergyó-Szent-Miklós község jól felfogott érdeke s az ennek elbírálására egyedül illetékes intelligencia kívánata — és óhajára történt a jelölés és pedig azért, mert Simon Balázs különböző állásokban több, mint két évtized óta szolgálja, mint előjárósági tag Gyergyó-Szent-Miklós községét s ezen idő alatt minden állásában tanúsított korekt magaviselete a legnagyobb elismerésünket vívta ki; de különben is ez időszert, midőn a rendőrbiztosi állás is a bíróival egybekapcsoltatott, egyedül csak őt tarjuk azok között, kik erre vállalkoznának, minden tekintetben képesnek ez állás betöltésére, és nem tartanók helyesnek, hogy a felpálinkázott nyers tömeg igénybevételével oly helyzet létesíttessék, melynek természetes következménye visszaesés lenne s így községünk, mely eddig helyes vezetés mellett egyetértve és összetartva a nevelés, művelődés, rend, tisztaság,

játéknban fel lehetett ismerni, hogy a Solmay papa és mama ivadéka és ma-holnap szüleikhez lehetnek hasonlók, természetes lévén, hogy ehhez elérni kell a színpadon való megjelenés anyiszámát, mint a hányszor azon a Solmay-pár már mutatta magát.

Önök vejében, Rábay Miklósnak (Lakatos Mihály) Szerafin leánya a legjobb parthit találta. — Ertem ezt a művészet dolgában, melyet veje akként érvényesített, hogy a jóparthit hajhász Szidónia önga is tulajadhat, joggal tulajadhat a saját maga iránti díszületben, hogy Rábay Lakatos gondolta jónak legnagyobb leánya számára férjül megszerezni.

Kedves Morosán ur! Magának mit mondjak? Maga jószívű ember s megfogja bocsátani, hogy csak röviden beszélek Önnel. Tehát röviden kijelentem, hogy Morosán ur (Darvas Béla) kitünő maszkjával, józú, a közönséget sokszor hangos kacajra fakasztó humorával valódi érdemeket szerzett arra, hogy én is, mint a szerző tette, végre is az „imádott“ Solmay-család „közeli“ tagjává tegyem. Gratulálok Önnel, valamint Tamás (Pakot Lajos) fiának is, ki valóban kiérdemelte, hogy kezét szerett Gzellája számára annak a családnak feje kérje meg, mely családnak egész a darab végeig volt tulajdonképeni feje, Szidónia aszszonyság fiával, oly csunyan bánt el. Megérdemelte ez elégtételt a szelid Tamás azért játékért, melylyel az önértében megsértett ifjút oly ügyesen mutatta be.

Özv. Sereczkyné nagysád! (Pap Györgyné önga.) A „Buborékok“ tagjai közül kegyeddél szemben van a legnehezebb helyzetem. Félek, hogy nagysád nem lesz megelégedve velem, ha csak annyit mondom Önről, hogy elvártam a (kitünően bemutatott) kegyed könnyed természetét, mikép legkevésbé sem fogja genirozni az, hogy bebizonyult, miszerint maga is csak jó parthit hajhászott a Solmay Bélában, — ezért félelmemben még azt is hozzáteszem, hogy várakozásomban nem csalódtam. Kegyedet épp úgy nem genirozta a jelzett felfedezés, mint a mennyire nem alterálta eddig soha az, hogy színpadon kellett mozognia, s mint a mennyire meglátszott tegnapi játékán is, hogy Ön rutinirt színész, —

Nincs megelégedve velem?

Sajnálom ugyan, de tudom, hogy irányomban érezhető bosszuerzete kielégítést fog nyerni, ha legelső találkozásunkkor megvetéssel mondhat nekem három egymásután következő „Jón- napot“! Tudom, hogy ezután már nem fog rám haragudni azért, hogy kritikámban Ön iránt nem voltam elég elismerő.

Chupor (Péter Árpád), Hámor (Darkó Áron), Gombos (György Ignác) urak reméllem, nem veszik sértésnek, hogy hármukhoz ezennel egyszerre fordulok s arra kérem Önöket, hogy a jövőben se tagadják meg ügyes közreműködésüket akkor, midőn arról van szó, hogy a Solmayéhoz hasonló érdemes családnak története bemutattassék. — Önök egyenként és együtt hivatva vannak erre.

Adolf, inas (Sprencz Rudolf) és Nelli szobacziemus (Peitl Mariska k. a.) megmutatták tegnapi szívósságukat azzal, hogy még felmondás után és ingyen is hajlandók voltak Solmayékat ügyesen szolgálítani. — E szívósságukra hivatkozva és appellálva kijelentem, hogy még csak egy kevés papírosom van, meg a szedőgyerek is itt áll a „kéziratért“ s ezért röviden megmondom maguknak, hogy maguk „jó cselédek“ voltak.

Malvin (Sprencz Helén k. a.) nagysága kegyed bizonyára firtorgatni fogja szép orrocskáját, hogy kegyeddél csak az inasok és szobaleányok után állottam szóba, pedig ha ezt teszi, nagyon igazságtalan lesz irányomban, hiszen ön nagyon jól tudja, hogy semmi sem kedvesebb előttem a szép fiatal asszonyoknál, már pedig kegyed egy valóban bájos teremést és kedves megjelenést mutatott tegnap be nekünk, kegyed egy valódi szépség, s mert mindenki tudja, hogy a szép asszonyoktól minél későbbben s ekkor is csak muszájból szoktam megválni, szándékosan hagytam kegyedet legutolsóknak, mert tudja meg, hogy én önző vagyok s ez önzésemben a társaság összes tagjai közül önnel akartam leghosszasabban maradni.

Cupido.

A Gyilkos-tó.

EREDETI ELBESZÉLÉS.

Írta: Hochschild Lajos.

(Folytatás.)

A nap lenyugvóban volt, mikor Pongrácz Mihály szekerére ült leányával s hazafelé hajtott. A világosság egyre fogy, majd elszűrkébe vész, a szem elől egymásután nyeli el előbb a távoli falukat, fákat, majd az egész tájat. Így vész el a molnár lelkében is való világa, csak a jövő képei tündökölnék ott, mint az egyenként feltűnő ragyogó csillagok az égen.

Még feleségül is veheti leányát az uraság. Szavaiból tisztán ki lehetett venni. Visszakerülhet a szép birtok s a nemessége. Annak a szemre való özvegy menyecskének se lesz semmi kifogása ellene. Teljesülni fog minden, de minden vágya.

— Mihály te! — hallszik egyszerre a feddő szó a merengő molnár fülébe. Még útjában is kíséri ez a hang? A molnár megreteg e hangtól, mely már oly sokszor megriasztotta a nagyragyogó embert. A boldogult feleségének a hangját véli újból hallani.

Juliska valami bűbajos hatalmat érzett szívére nehezéni. A csillagokból is a fiatal uraság mély tűzü szemei ragyogtak felé. Bódító varázs látszott a szemeiben, mint a csörgő kigyó tekintetében, a melyről mesélni hallott, hogy áldozatait tekintetével elbűvöli, rémületbe ejti s ellentállás nélkül ejti hatalmába. Gondolt a Józsi legényre is, ki odahaza maradt, s ki talán már régóta szereti. De hátha mégse szereti, hátha csak barátságot érez iránta?

Apja szava ébreszté föl merengéséből. — A fiatal uraságról beszélt neki; dicsérte, magasztalta s azt mondta, hogy nem ismert még életében olyan derék urat. Juliska pedig hallgatott, szerette volna ezt is, meg a Józsi legényt is dicséni. —

haladás és fejlődés terén el nem vitázható eredményeket képes felmutatni, eddigi jó hírnevét elveszítse.

Ugyanazért tisztelettel kérjük a Tek. Törvényhatósági bizottságot e választásnak a felfolyamodás elvetésével annyival inkább helybenhagyására, mert habár a kijelölt választmány határozatait megokolni nem is tartozik, annak okát, hogy a bírói állásra Márton Lajos pályázó jelölve nem lett, a felfejtettek kivül abban kell keresni, hogy a községünk közjainak, havasainak haszonbérletében — köztudat szerint — hallgatolagos társ, tehát ez állásra egyáltalában kijelölhető nem volt.

Az elmondottakból az olvasó helyes képet és bírálatot alkothat magának. Az értelmiség tehát Simon Balázst pártolja s ezt még az ellenpárt sem kifogásolhatja, mert az értelmiség jellemvonásához nem tartozik, hogy azon tisztviselőt, ki a községi szolgálatban meg öszült, minden ok nélkül eltaszítsa magától. Míg a nép más része a választásokban nagyon változó, ma felemel, holnap pedig a sárba ránt.

Biztos és illetékes helyről értesültünk arról is, hogy a szavazásnak nem a feletti félelemből vágták el az utját, hogy Simon Balázsnak kisebb pártja lett volna, hanem azért, mert egy egyén levén jelölhető, a szavazás teljesen feleslegessé vált.

Előfizetési fölhívás.

A „CSIKI LAPOK“ III. évfolyamának január—márczius havi 1-ső negyedére új előfizetést nyitunk eddigi feltételeink mellett s egyúttal felkérjük t. előfizetőinket, hogy a múlt évi hátralékos díjakat sziveskedjenek beküldeni, mivel tetemes kiadásaink minden kintlevő követelésünk beszédését szükségessé teszik.

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK:

Egész évre	4 frt.
Félévre	2 frt.
Negyedévre	1 frt.
Külföldre egész évre	5 frt.

Előfizethetni Csikszeredában György-jakab Márton nyomdájában, — Gyergyó-Szentmiklóson Kricsa Péter könyvkereskedésében Székelyudvarhelyen Riemer Ede kereskedésében.

A Szerkesztő és a Kiadó.

Erről atyjának nem mert szólani, már többször feddés érte miatta, a másiktól pedig nem szólott, mert felejteni akarta.

Valami különös sejtelen azt sugta neki, hogy réá nézve nem más, mint kísértet, mely virágos helyre csalogatja, de ez a hely mocsár, posvány, a mibe lesüllyedne s benne elveszne.

Halandónak még nem volt oly keserősége, mint a minő kijutott szegény Józsi legénynek.

Pünkösöd után eltelt néhány nap. A malomházban járt-kelt szorgalmasan, itt is, ott is vizsgálva a garatot, lisztet. Midőn a negyedik kerékhez ért, megzavarodottan vette észre, hogy néhány örlő asszony különös szóbeszédet folytat. — Pongrácz Mihályt, Juliskát s a fiatal uraságot vették a nyelvökre. — Már oda akart kiáltani a pletykázókra, kik mindig mások szennyest mossák; de mégis hallgatott. Tette magát, mintha a beszédre ügyet se vetne, s míg remegő ujjával morszolgatta a lisztet, alattomban ugyancsak odaforodott a fülét minden egyes szónak. Így tudta meg az esetet, a mi Pünkösödkor történt.

Az asszony nép beszédére kínos sejtelen támadt szivében, mely mind jobban-jobban szorongatja lelkét, mint a pók a hálójába ejtett zsákmányt.

Remegett, röviden vette a lélegzeteket s alig várta, hogy ürrőljön ki a malom az örlőktől. Ez hát a nyitja annak, hogy a molnár, mióta hazajött a búcsúról, éppen még félvállról sem veszi őt, s hogy Juliska arczáról, ajkáról meg azóta eltűnt a mosolygás, vidámság. Szemrehányást is tett magának, hogy miért nem lépett fel eddig egész határozottan. Most tudná hányadán áll a dolog? Szereti-e Juliska, vagy csak olyanfélét érez iránta, mint a testvéri szeretet? — De ha Pongrácz Mihálynak mogorva természete, büszkesége mindannyiszor megkötötte a szót nyelvén. —

KÜLÖNFÉLEK.

— Lapunk t. olvasóinak tudomására hozzuk, hogy lapunk 5-ik számában

„A San Pietro dicastelloi bűvésznő“ című érdekes olasz regény közlését megfogjuk kezdeni. — Továbbá azon olvasóinkat, kik lapunkat megtartották, értesítjük, hogy a rendes előfizetők névsorába felvettük, s kérjük az előfizetési díjak rövid időn való beküldésére.

A székelyföldről.

— **Olvasóköri közgyűlés.** A csikszeredai „caszinó“ évi rendes közgyűlését vasárnap 11-én esti 6 órakor kezdődőleg tartotta meg. Ez alkalommal megejtette a tisztí kar megválasztását. Az eddigi tisztviselők Becze Antal elnöke alatt közfelkiáltással újból megválasztatták; csupán a Szűcs Márton alelnök halálával és Kovács Antal pénztárnok lemondásával megüresedett alelnöki és pénztárnoki állások töltettek be új személyekkel, előbbre Miskov Péter honvéd százados, zászlóalyparancsnok, utóbbra Kovács István megyei főszámvéző egyhangulag választván meg. Az eltávozott választmányi tagok helyett András Mózes honvéd százados és dr. Molnár Károly lettek választmányi tagokká.

— **Műkedvelők előadása.** A csikszeredai műkedvelők előadása igen jól sikerült. Ezen előadás alkalmával Miskov Péter zászlóalyparancsnok ur a jótékonycélra 1 frt 20 krt fizetett felül. A „Székely Nemzeti Múzeum“ csarnokára a műkedvelő-társulat elnöksége a mai postával 10 frtot küldött. Az előadás lefolyásáról lapunk más helyen tudósítunk.

— **Farsang.** A csikszeredai korcsolya-egylet — mint már lapunk múlt számában említve volt, — folyó hó 17-én a „Csillag“ vendéglő termében táncestélyt rendez. E bálal fogja Kárneval herceg ünnepélyes bevonulását megtartani. A kedélyesek igrékező táncestélyre igen sokan készülnek. A rendezőség kéri mindazokat kik tévedésből meghívót nem kaptak, de ahhoz igényt tartanak, sziveskedjenek Gözsy Árpád egyesületi taghoz fordulni a meghívónak kiszolgáltatásáért.

— **Vadászat.** A csikszeredai vadásztársaság Csik-Delne környékén f. hó 13-án társas vadászatot rendezett, mely Gál József kereskedő és földbirtokos vendégszerető házában kedélyes lakomával végződött. A vacsora étlapja: kolbász káposztalében, bélpesenyé, fekete kávé és bor quantum satis.

— **Esküvő.** Borcsa Miklós kézdívasárhelyi törvényszéki jegyző e hó 8-án tartotta esküvőjét Nagy-Borosnyón Bartha Juliska kisasszonnyal.

Juliska is azóta hol kerül, hol meg úgy tesz, mint a bűnös, mikor megakarja vallani bűnét. Különbben majd elvállik a dolog. Ha az uraság csakugyan ide jó, akkor neki örökre befellegett.

Az örlők egészen meggyérültek, végre a a szürkület hazainette mindegyiket. Különbben is ünnep után nem olyan sürgős az örlés.

A legény is lesietett a malomházból, hol egyszerre olyan fojtóvá lett a levegő. Első gondolata az volt, hogy bemegy Juliskához, s megkérdezi mi igaz van az asszonynép beszédében? A másik meg azt tanácsolta, hogy ne sokáig habozzék, kérje meg a leány kezét. Rég és híven szolgálta Pongrácz Mihályt, ha mindjárt büszke is, talán csak tekintetbe veszi hű szolgálatát.

Aztán ismét más gondolt. Lelkében egyik gondolat a másikat üzve kergette; szíve forrott, tüzelt, mint az égő katlan. Elment a malom réjére, hogy az alkony szellője hűtse le; de ez a helyett, hogy felüditette volna, égetővé lön forró lehelletétől.

Mikor visszatért a malomházba, már az udvaron találta az urasági kocsit. Keresztül-kasul nyilallott erre a szíve, mintha éles késsel vágdalták volna. Megtelt keserőséggel, gyűlöléssel. Szerette volna boldogtalanságát Juliska szemére szórni, de gyűlölségén erőt vett lelke s ismét csak más gondolt. Száz mértföld a világ erre is, arra is, gondolja, elmehe ő fel is, le is. Összeszedte holmiját s elment, nem is búcsúzott senkitől, egyszerre váratlan szakadt el a régi helyről, mint a faág, melyet a vihar tör le.

Sietve ment végig az utcán, pedig azt se tudta hová s merre menjen? Csak ment, sarkantyuzta égető sebe. Ki ért az országút szélére; — megállott egy pillanatra s kábultságából kissé felécsudva, eszébe jutott, hogy az az út nem vezet őt sem szülékhez, sem barátokhoz. Szülei már az égben vannak, s a szegény embernek barátja nincs.

— **A gyulafalvi fűrésztelep veszedelme.** F. hó 4-én a gyulafalvi fűrésztelepen tűz ütött ki, melynek a raktárszin és a fűrészház esett áldozatul. A kárt 123,000 forintra becsülik.

— **Farsang.** Gyergyó-Alfaluban a tanítótestület a szegény tanulók részére iskolai könyvek beszerzésére f. hó 10-én az iskola nagytermében eléggé jól sikerült táncestélyt rendezett. — Gy.-Szentmiklóson a casinó szokásos bálja február 8-án (hushagyóvasárnap); — az ifjuság bálja szokás szerint pedig (hushagyó kedden) február 10-én lesz. — A polgári olvasókör táncestélye ez idén kivételesen közbejött akadályok miatt nem tartatott meg.

— **Kereskedelmi kör.** Gyergyó-Szentmiklóson a kereskedők körében élénk mozgalom indult meg egy létesítendő kereskedelmi kör megalakulása iránt. E végből Kopacz Lukács, Sáska Kajetán, Keresztes Gerő, Orel Dezső, Merza Vilmos, Kricsa Konrad tagokból álló bizottság küldött ki, ugy a kereskedelmi kör tervezete, mint annak alapszabályainak megkésztése iránt.

— **Sport.** A gyergyószentmiklósi „korcsolya-egylet“-nek — dacára a nagy hidegnek — jege nincsen s így a korcsolyakedvelők nem tudják élvezni a jégen való mulatságot. A régi pálya eladódott s jót a jelen évre nem lehetett kapni.

Hírek a hazából.

jan. 5—11.

— **A király ajándéka.** Ő felsége a nagyvárad püspöknek, várad tartózkodása emlékéül egy remek kivitelű olajfestményt küldött, mely ő felségét életnagyságban ábrázolja.

— **Eljegyzés.** Lövinger Miksa mérnök, ki Csik-Szeredában is huzamosabb ideig volt alkalmazva, eljegyezte Sertic alezredes bájos és szép leányát Valérie kisasszonyt.

— **Orvosbál.** A kolozsvári m. kir. tudományegyetem orvoskari hallgatói f. évi február hó 7-én a kolozsvári nemzeti színház helyiségében zártkörű bált rendeznek.

— **Képviselők párbaja.** F. hó 8-án déli 1 órakor Linder György és Gajári Ödön országgyűlési képviselők között pisztolypárbaj történt egyszeri golyóváltással. A mint mostanában rendszerint szokott, a felek egyike sem sérült meg.

— **Köllő Miklós.** A magyar haza ezeréves fennállásának emlékére állítandó „Szabadságszobor“-ra a pályázatok 1890. december 31-éig adhattak be. — Nyolcz pályázó között ott találjuk Csikmegyé szülöttjét Köllő Miklóst is. Az „Egyetértés“ 1891. évi 1-ső számában négy pályázati művet méltat és ír le, melyek közül egyik a Köllő Miklós műve. A pályázati művek beadása után a Petőfi-társaság elnöke Szana Tamás Köllő Miklóst bizta meg, hogy a korán elhunyt jeles költő Revitzky Gyula siremlékét készítse el. Örömmel üdvözljük Csikmegye gyerme-

Elhagyatottnak érezte magát, mint a falevél, melyet a szél tövéről leszikat s a pusztába visz. — Fájdalma ömömsúlylyal nehezedett reá. Leült az útszéli köre, térdeire hajtva fejét, gubbasztott, mint a párját vesztett deru. Előre hajlott arczáról nagy cseppekben hullottak könnyei a szürke száraz porba. A sziv viharának cseppei voltak ezek. Ott az útszélen töltse-e az éjszakát? — Kő legyen a párnája s az ég takarója?

Keserű gondolataiból az útszéli csárda zaja ébreszté fel. Kikihallatszik onnét a hegedű siró hangja, a legények bús nótája s igen jól esik ez vonagló szívének. Muzsikaszó s bor mellett enyhül a bánat. Felpattant tehát helyéből a csárdának tartott. Itt vig legények fogadják, borral kínálják s a bor balzsam volt sebére. A szemfüles cigány pedig leolvassa arczáról a bánatát s rákezdi a kesergő nótákat.

„Nem átkozlak, ne félj tőle.“ „Ha tudtad, hogy nem szeretted.“ S még másokat, mind olyanokat, melyek a csalódott sziv szenvedéseit sirva mondják el. Csak úgy sir, jajgat a hegedű, s minél jobban sir, annál jobban esik a bánatos legénynek. Majd kezeibe temetve arczát, búsul keservesen. Majd ismét dalol, iszik; ki tudja már hányadik kupa járja s mégse mosta le bánatát. A vigadó pajtasok már kidőltek mellőle. Már a nap is feljött, s ő még mindig a korcsmában volt. A mint ott ült a bűzös csárdában, kezére bajtván barna fejét, előtte a nagy kupás üveggel, ugy fel-felcsillant egy-egy emlék tévedező tekintete előtt. Mikor együtt üldögéltek a nagy fa alatt s vállaira hajtotta fejét; mikor olyan igézően nézett reá búbajos szemével s aztán a fülébe sugta, hogy „csak téged szeretlek, örökké csak téged foglak szeretni.“ — Oh, hogy hasudott akkor!

(Folyt. köv.)

két s óhajtjuk, hogy a székely nemzetnek olyan képviselőjévé váljék a magas művészetben, mint e nemzet történelmi múltjához illik.

— **Nagy szerencsétlenség a Dunán.** F. hó 4-én pártját ritkító szerencsétlenség történt Budapesten a befagyott Dunán. Szilveszter estélyén a főváros kétpartja között a folyam befagyott és a hatalmas jégpáncélon megkezdődött a közlekedés. F. hó 4-én érte el a tologás legfőbb fokát s a pesti oldalon a Petőfi-tér sarkán a rakodó part mellett a jég egy nagy darabon beszakadt s egy csomó ember a Dunába esett. A vízbe esett emberek közül a mentők és tűzoltók 18 embert kimentettek. Négy emberről constatálva van, hogy odaveszttek. Hogy ezeken kívül van-e még a szerencsétlenségnek áldozata és hány: azt megállapítani nem lehet.

— **Két magyar Mathusálem.** Székes-Fehérváron a napokban hunyt el Demkó György várgamester, ki 1785-ben született s így 105 évet élt. — Aradmegyében Nagy-Peregen e hó 4-én halt Kolléi Borbála, a ki mint hajdon leányzó szintén 105 évet élt.

Egyet-más.

Csik-Szereda, 1891. január 10.

Megtörtént. A nagyközség-iránti kérelem számtalan (vagy számos?) tekintélyes és nem tekintélyes falusiakká válандó „városi pógár“ aláírással beadott a tanácshoz s jelezve van benne az is, hogy e nagyfontosságú lejjebb lépés a belügyminiszternek is a kérés másolatának elküldésével magas tudomására hozatott. — Közeleg tehát azon idő, melyben a „városi pógár“ megszűnik „városi pógár“ lenni és melyben megszűnik létjoga mindazon kör-, francia-, kecske- és Kossuth-szakállaknak, melyek a városi polgári minőséget voltak hivatva a falusi népesség előtt kedélyes összekuszáltságban denunciólni. A kidüllesztett mellek alázatos hajlongásban fognak behomorodni a főszolgabíró hajduja előtt s biztosra lehet venni, hogy a görbehátúak száma a jövődőlbeli nagyközségben tetemes gyarapodást fog mutatni. Hasonló domborodás lesz észlelhető a polgári pénztárcák birodalmában is, mert hiszen kevesebb lesz a kiadás, de a bevétel a regáleváltság felosztásával kétségkívül emelkedni fog. Ez elég világos. De az alábbiakból még világosabb lesz az, hogy daczára a nagyközség-iránti eszméje körüli és más mozgalmoknak, a mult évben éppen nem fukarkodtunk a magunk táplálásában, s ha a konzortium jóvoltából nem is részesülhetünk oly italosokban, melyeknek kedvéért előbb jól laknunk kellett volna, mégis elfogyasztottunk 742 drb szarvasmarhát, 407 drb sertést és 355 drb juhot, bárányt és kecskét a közvágóhidról. Ehhez azonban közpénztárcák szerint hozzá kell adni 353 házszám után átlag 350 darab sertést és ugyanannyi bárányt, nem is említve a számtalan tyukot, csirkét, libát, pulykát és ruzsát.

Ennél jobb appetitust kívánni nem szükséges, kivált ha tudjuk, hogy eme cardinalis pusztitást a hasznos házi barmok között csak 1917 személy eszközölte, s így egy személyre 100 kgr. húsnál jóval több esik, mert a lélekszámból a csecsemők és azok száma, kik városi polgári minőségük daczára nem számítanak a húsfogyasztók közé — levonandó.

A fennebbi lélekszámból férfi 1030, nő 887, — tehát a férfiak száma 143-mal mulja fölül a nők számát. (Oh, boldog fejrénépek! Szedő.)

Az 1880. évi népszámlálás szerint e város népessége tett 1734-et, tíz évi szaporodás tehát 183 lélek, a mi tiznél valamivel magasabb százaléknak felel meg. 1880-ban férfi 923, nő 811 volt; szaporodás a férfiaknál 107, a nőknél 76.

Igen nagy valószínűséggel a következő tíz évet mint nagyközség fogjuk átélni. — Vajjon e politikai metamorphosinak lesz-e a népszámlálási adatokra is befolyása? Ezt 1901-ben látják meg az élők a — „Csiki Lapok“-ból. Sz. L.

Szerkesztői üzenetek:

F. O. urnak. A történet még meg járna, de az alak, melybe öntve van, a retteneteség élvezhetlen. Ahoz értő emberrel dolgoztassa át, mi erre nem érünk rá.

B. A. urnak. Folyvástuk: egy kis változtatással jöni fog. A vonal feletti szívesen látjuk egyes alkalmi dolgokkal.

T. G. urnak Cs. - lyé. „Érzélgés.“ Mégis csak nagy impertinencia kell ahoz, hogy valaki ilyeneket papírra tegyen. Ime, kostonál álljon itt a vége:

„Szívemet a kutha rántá,
Es lüvelyétől meglántá
A kékszemű Dorottya.“

Mi irgalmasak vagyunk és a többit elballgatjuk; mert ha egészben közzélnék az ábrázatját is — legalább helyen-helyen lehántaná a „kékszemű Dorottya.“

Csikszeredai piaczi árjegyzék.

— Csikszereda január 7. —

Buza tiszta (hektoliterenként) 6 frt 50 kr. Buza közepes 5 frt 50 kr. Rozs 4 frt 25 kr. Árpa 3 frt 75 kr. Törökbuza 4 frt 50 kr. Zab 2 frt 10 kr. Bors 5 frt. 50 kr. Lencse 8 frt. Fuszulyka 5 frt 80 kr. Kása 12 frt — kr. Burgonya 1 frt 20 kr. Marhahus (kilogrammként) 30 kr. Sertéshus 40 kr. Borbócsus 24 kr. Szalma (müternázásként) — frt 70 kr Széna mm. 3 frt — kr. Ókór párja 220 frt — kr. Tehén párja 120 frt — kr. Faggyuyertya (kilogrammja) — frt 48 kr Tüzifa kbm. (1 méter) 2 frt 40 kr. Malacz darabja 1 frt 50 kr. Lud — frt 80 kr Bárány — frt — kr. Csirke párja 70 kr. 10 tojás 20 kr.

A kis lutri húzása.

Brünn, 1890. január 7.

71. 66. 19. 8. 7.

Sz. 112—1891. ai.

Pályázati hirdetmény.

Az írtedésben levő csikszeredai

útbiztosi

állásra, mellyel évi 300 frt fizetés, 59 frt utazási átalány és 8 frt irodai térítmeny van összekötve, pályázatot hirdetek s felhívom az illetőket, hogy annak elnyerésére irányzott és kellőleg felszerelt folyamodásukat folyó évi február hó 15-éig hozzám nyujtsák be.

A vonatkozó szabályrendelet 3-ik §-ában meghatározott kellékeken felül, elengedhetlen feltétel az állandó csikszeredai lakás.

Csikszereda, 1891. évi január 5-én.

(1—3) **BECZE ANTAL,**
alispán.

Sz. 1831—1890.

Hirdetmény.

Gyergyó-Ujfalu község előljárósága által köz tudomásra hozatik, hogy felsőbb hatósági engedély folytán az alább jelölt erdő részben találtató fák kihasználása írás és szóbeli árverésen három (3) évre hasznosbérbe adatik, és pedig:

1. A „Somlyó“ nevű erdő részből 170 hold területen 9860 tömör köbméter 32

em. felüli és 4250 tömör köbméter 32 em. aluli épület- és mű-fatömeg.

2. Ezen erdő részben találtató 32 em. felülinek köbmétere 50 kr, és a 32 em. alulinak köbmétere 25 krban van véve.

3. Ezen erdő részben találtató fákra írásbeli zárt ajánlat is tehető. — Kikiáltási ár 5000 frt o. é.

4. Az ajánlatban az ajánlott összeg számmal és betűvel is kiirandó, valamint az is, hogy a feltételeket ismeri és magát minden pontjainaa aláveti.

5. Az ajánlat, kikiáltási árnak 10%-nyi bánatpénzzel ellátva 1891. évi január hó 27-én déli 12 óráig alattirt községgelöljárósághoz adandó be, ezen idő elteltével nem fogadtatnak el.

6. Bealott zárt ajánlatok az árverés megkezdése előtt a bánatpénz elvesztése mellett vehetők vissza.

7. Az árverés 1891. január hó 27-én d. u. pont 2 órakor fog a község házánál megtartatni.

További részletes feltételek a gyóujfalvi körjegyzőség irodájában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Községgelöljáróság

Gyó-Ujfalu. 1891. január 1-én.

ALBERT JÓZSEF, **CSERGŐ GYULA,**
bíró. k. jegyző.

F A S Z Á N A K

4-0 E L E G Á N S

Finom festés és piros posztóval 65 frt.
Zöld posztóval 70 frt.
Drapszin posztóval 75 frt.
Diófa és kőrifából készült szán, zöld posztóval 100 frt.
Ugyanaz, vastalppal 130 frt.

Megrendelhető:
FRIEMER EDEGNÉL
SZÉKELY-UDVARHELYT

és lapunk kiadóhivatalában, hol a mintarajz is megtekinthető

GAVORA JÓZSEF.

Az 1885. évi budapesti orsz. kiállításon kitűnő munka- és jó ízlésért kiállítási nagy éremmel kitüntetve.

Budapesten, váczi-uteza 17. szám.

Ajánlom du-
san felszerelt **egyházak és kápolnák berendezéséhez** szükség es
a legjutányosabb áron, a lehető legszebb kivitelben. — Nevezetesen:

Miseruhákat,
Pluviale, Dalmatika
és Ornatuokot.
Egyházi és társulati
lobogók.

Tűzoltó, iskolás gyermek,
Mária-társulati, ipar-társu-
lati, dalegyleti és temetke-
zési-egyleti zászlókat.

Szent szobrokat, esil-
lárokat, ciborium és
kelyheket.
Fali- és oltár-gyertyatartók
és oltárlámpákat.
Monstranciák,
stáció-képek, oltárok,
uri koporsókat

Régi ruhák javítását, va-
lamint kehelyek, ciborium
Monstrancia, oltár-lámpák
és oltár-gyertyatartók meg-
ezüstölést vagy megara-
nyozását elvállalom és ol-
csón készítem el.
Nagy választék arany-,
ezüst- és selyemhímzések,
— valamint himzett egyházi
rukákban.

Egyházi csipkék,
oltárterítők,
fali- és iskola-
KERESZTEK,
Egyházi szövetek,
damasztok stb.

Pontosságomat több százra menő elismerő levelekkel bizonyíthatom.

Árjegyzéket és költségvetéseket kívánatra bérmentve küldök. (26—26)